

همان طور که انتظار می‌رود سیستم آموزشی در چین بسیار هماهنگ است، اما تنوع در بخش‌هایی از آن نیز قابل ملاحظه می‌باشد. در این مقاله تربیت بدنی در مدارس، مؤسسات و مدارس ویژه‌ی ورزش در چین مورد بررسی قرار می‌گیرد. چین در سال‌های بعد از انقلاب خود دچار رکود فرهنگی شد به طوری که جوانان و ملت چین فرصت‌های طلایی زندگی خود را از دست دادند. در آن دوره، جوانانی که توانایی ستاره یا قهرمان شدن در رشته‌های ورزشی را داشتند از این کار منع می‌شدند و مربیان و مدیران ورزشی نیز امید و اعتقاد خود را به سیستم از دست داده بودند. تا این که در سال‌های ۱۹۶۶-۱۹۷۶ انقلاب فرهنگی در چین بوقوع پیوست و موجب تحول در سیستم آموزش این کشور گردید. از آن جا که رشد اقتصادی در چین نیازمند نیروی کار ماهر و کارآمد بود همین امر موجب توسعه‌ی آموزش و به دنبال آن رشد اقتصادی گردید. برنامه‌ی آموزشی تربیت بدنی هم در مدارس و دانشگاه‌ها در سطوح ملی تدوین شد و به دقت تحت کنترل دولت قرار گرفت. امروزه هرچند مدارس چین از الگوها و ساختارهای ملی استفاده می‌کنند اما هر استان برنامه‌های خاص خود را نیز دارد.

ورزش و تربیت بدنی در مدارس چین

کلیدواژه‌ها: مدارس چین، نظام آموزشی، چین

نویسنده: رابین جونز^۱

ترجمه‌ی: شراره محمدی و لیلا برزگری

سیستم کلی مدارس در چین

چون حرکت سریع و پیش‌رونده‌ی اقتصاد در چین نیازمند نیروی کارورزیده است، در دهه‌ی اخیر نظام آموزشی این کشور برای حل مشکلات آموزش مهارت‌ها به مردم در کلیه‌ی سطوح، مدارس ویژه‌ای با برنامه‌ریزی‌های متفاوت برای دانش‌آموزان تأسیس کرده است. مدارس کلید آ برای تحصیلات علمی (دبیرستان)، مدارس حرفه‌ای برای سرپرستی مشاغل اداری، مدارس فنی برای کارهای تکنیکی و فنی و مدارس ویژه‌ی ورزش برای دانش‌آموزان مستعد در ورزش و تربیت‌بدنی. دانش‌آموزان می‌توانند در هر کدام از این مدارس به تحصیل خود ادامه دهند. طول دوره‌ی ابتدایی ۶ سال، دوره‌ی اول متوسطه ۳ سال و دوره‌ی دوم متوسطه ۳ سال است. تا سن ۱۵ سالگی، ۱۵ درصد از دانش‌آموزان برای وارد شدن به بازار کار ترک تحصیل می‌کنند و ۴۰ درصد از ۸۵ درصد باقی‌مانده نیز جذب دبیرستان‌ها می‌شوند و بقیه به مدارس فنی و حرفه‌ای روی می‌آورند.

تربیت‌بدنی در کلیه‌ی سطوح آموزشی

در نظام آموزشی چین درس تربیت‌بدنی در کلیه‌ی سطوح آموزشی، از ابتدایی تا دانشگاه، اجباری است. در مدارس ابتدایی و دوره‌ی اول متوسطه ۲ تا ۳ جلسه در هفته درس تربیت‌بدنی

به‌علاوه فعالیت‌های فوق‌برنامه وجود دارد و در دوره‌ی دوم متوسطه و دانشگاه ۲ ساعت ورزش در هفته کاملاً اجباری است. ورزش و تربیت‌بدنی بخشی از نظام آموزشی چین است و با یک برنامه عمومی تمرینات ورزشی، که توسط انجمن تربیت‌بدنی چین طراحی شده، در کلیه‌ی سطوح اجرا می‌گردد. این مرکز همچنین مرکز اصلی آموزش معلمان تربیت‌بدنی و مربیان ورزش مدارس می‌باشد و یک دوره‌ی ۴ ساله مانند دانشگاه دارد که به‌صورت تئوری و عملی برگزار شده و به فارغ‌التحصیلان درجات متفاوتی براساس صلاحیتشان برای تدریس در مقاطع مختلف (۱۰ درجه متفاوت) اعطا می‌کند.

تربیت‌بدنی در مدارس ابتدایی

در مدرسه‌ی ابتدایی کودکان ۶ تا ۱۲ ساله تحت آموزش قرار می‌گیرند. در سال‌های اولیه‌ی این دوره، تربیت‌بدنی به‌صورت گسترده‌ای بر روی ورزش‌های پایه، ژیمناستیک و بازی‌ها متمرکز است. انتقال از مدارس ابتدایی به مدارس راهنمایی با امتحان ورودی امکان‌پذیر شود. توان علمی در زمینه‌ی زبان چینی، ریاضیات، و تربیت‌بدنی بخشی از این امتحان می‌باشد. آزمون‌های ورزشی بخشی از برنامه‌های تربیت‌بدنی در مدارس ابتدایی است. در کشور چین نرّم‌های ملی از ۹ تا ۱۹ سالگی برای

جدول ۱: استانداردهای ملی گروه‌های سنی در آزمون‌های ورزشی
دوره‌ی ابتدایی - دختران ۹ ساله

آزمون‌ها	۱۰۰ امتیازها	۷۵	۵۰	۲۵	۵
۵۰ متر / ثانیه	۸/۵	۹/۰	۹/۵	۱۰/۵	۱۱/۳
۳۵ متر شاتل ران در ۱۰ ثانیه / متر	۴۸	۴۶	۴۳	۳۸	۳۴
۴ × ۱۰ متر / ثانیه	۱۱/۶	۱۲/۷	۱۴/۲	۱۵/۷	۱۶/۹
۴ × ۵۰ متر / ثانیه	۱/۳۳	۱/۴۸	۲/۰۳	۲/۱۸	۲/۳۰
لی لی در ۱ دقیقه	۱۸۰	۱۴۵	۱۱۰	۷۵	۴۷
پرش ارتفاع / متر	۰/۹۶	۰/۸۵	۰/۷۵	۰/۶۵	۰/۵۷
پرش طول / متر	۳/۱۲	۲/۷۲	۲/۳۲	۱/۹۲	۱/۶۰
پرش طول بدون دورخیز / متر	۱/۷۶	۱/۵۶	۱/۳۶	۱/۱۶	۱/۰
پرتاب / متر	۶/۰	۵/۰	۴/۰	۳/۰	۲/۲۰
پرتاب توپ سافت‌بال / متر	۲۳	۱۸	۱۳	۸	۴
پرتاب توپ طبی دودستی / متر	۲۰	۱۵	۱۰	۵	۱
درازنشست	۴۴	۳۴	۲۴	۱۴	۶
بارفیکس روی سطح شیب‌دار	۳۸	۲۸	۱۸	۸	۲
شنای سوئدی در ۲۰ ثانیه	۱۴	۱۲	۹	۷	۵
منبع: چنگدو ۱۹۹۷					

به‌ویژه نمرات آن‌ها در آزمون‌های تربیت‌بدنی جزئی از شرح‌حال دوره‌ی آموزشی آن‌ها برای ورود به دانشگاه می‌باشد. کسب یک مدال طلا در بازی‌های المپیک جواز ورود به هر دانشگاهی است و کسب مقام در رقابت‌های رسمی در کشور یا استان نیز امتیاز زیادی برای ورود به دانشگاه دارد. معمولاً کسب ۵۰۰ تا ۶۰۰ امتیاز برای ورود به دانشگاه ضروری است که این خود موجب افزایش انگیزه برای ارتقاء سطوح ورزشی و شرکت در برنامه‌های تربیت‌بدنی توسط دانش‌آموزان می‌گردد.

قبل از انقلاب فرهنگی در چین، آزمون‌های ورزشی مطابق با نرم‌های شوروی بود اما بعد از انقلاب، آزمون‌های جدید براساس توانایی‌های دویدن، پریدن و پرتاب کردن در گروه‌های سنی مختلف طراحی شد و جایگزین آزمون‌های قبلی گردید. در این آزمون‌ها دانش‌آموزان بایستی حداقل ۴۵ درصد از نمره‌ی کل، در حدود ۵۷۰ امتیاز را برای ورود به دانشگاه کسب کنند. البته دانش‌آموزانی که تا حدود ۳۵۰ امتیاز می‌گیرند، نیز به دانشگاه وارد می‌شوند اما دوره‌ی طولانی‌تری در دانشگاه خواهند داشت؛ در سال اول دانشگاه نیز تمرینات تربیت‌بدنی ادامه دارد. (جدول ۲)

فعالیت‌های ورزشی وجود دارد و از مدارس ابتدایی تا دانشگاه را دربرمی‌گیرد. در بیش‌تر سنین، بیش از ۱۴ تست به‌صورت جداگانه برای دختران و پسران وجود دارد. (جدول ۱) این تست‌ها بخشی از برنامه‌های تربیت‌بدنی مدارس به‌صورت رسمی بوده و برای انتقال از یک مدرسه به مدرسه‌ی دیگر یا سطوح بالاتر به‌دست آوردن حداقل امتیاز این جداول برای دانش‌آموزان ضروری می‌باشد. دانش‌آموزان در دوره‌ی اول آموزش متوسطه براساس توانایی‌ها و استعدادشان در دوره‌ی ابتدایی به رشته‌های مختلف ورزشی براساس امکانات موجود در مدرسه هدایت می‌شوند تا در یک رشته‌ی ورزشی ماهر شوند.

تربیت‌بدنی در دوره‌ی متوسطه

مدارس متوسطه دانش‌آموزان ۱۲ تا ۱۸ ساله را پوشش می‌دهند. در طول این دوره دانش‌آموزان به دو دسته‌ی بالا و پایین از نظر عملکردی تقسیم می‌شوند. در ۱۸ سالگی و در پایان دوره‌ی دبیرستان، دانش‌آموزان در امتحان ورودی دانشگاه شرکت می‌کنند و علاوه بر مجموعه‌ای از نمرات دانش‌آموز در طول دوره‌ی دبیرستان در پذیرش وی در دانشگاه نقش دارد،

جدول ۲: استانداردهای ملی گروه‌های سنی در آزمون‌های ورزشی دوره‌ی دبیرستان - پسران ۱۸ساله

آزمون‌ها	۱۰۰ امتیازها	۷۵	۵۰	۲۵	۵
۵۰ متر / ثانیه	۶/۴	۶/۹	۷/۴	۸/۴	۹/۲
۱۰۰ متر / ثانیه	۱۲/۵	۱۴/۰	۱۵/۵	۱۷/۰	۱۸/۲
۲۵ متر شاتل ران در ۱۰ ثانیه / متر	۵۶	۵۴	۵۱	۴۶	۴۲
۴*۱۰ / ثانیه	۹/۶	۱۰/۷	۱۲/۲	۱۳/۷	۱۴/۹
۱۰۰۰ متر / دقیقه	۳/۱۵	۳/۴۰	۴/۰۵	۴/۳۰	۴/۵۰
۱۵۰۰ متر / دقیقه	۵/۱۴	۵/۴۹	۶/۲۴	۶/۵۹	۷/۲۷
۲۵ متر شاتل ران در ۴ دقیقه	۹۶۰	۹۱۰	۸۶۰	۸۱۰	۷۷۰
شنای ۲۰۰ متر / دقیقه	۴/۰۰	۴/۲۵	۴/۵۰	۵/۱۵	۵/۳۵
۱۵۰۰ متر اسکیت روی یخ / دقیقه	۳/۳۰	۵/۱۰	۶/۵۰	۸/۳۰	۹/۵۰
پرش ارتفاع / متر	۱/۴۲	۱/۳۲	۱/۲۲	۱/۱۲	۱/۰۴
پرش طول / متر	۴/۹۷	۴/۵۷	۴/۱۷	۳/۷۷	۳/۴۵
پرش طول بدون دورخیز / متر	۲/۶۵	۲/۴۵	۲/۲۵	۲/۰۵	۱/۸۹
پرتاب / متر	۱۰/۲۰	۸/۷۰	۷/۲۰	۵/۷۰	۴/۵۰
پرتاب توپ طی دو دست / متر	۱۱/۹۰	۱۰/۴۰	۸/۹۰	۷/۴۰	۶/۲۰
بارفیکس	۱۶	۱۴	۱۱	۶	۲
بالا و پایین رفتن روی پارالل	۱۹	۱۷	۱۴	۹	۵
زمان آویزان شدن از بارفیکس	۹۶	۷۶	۵۶	۳۶	۲۰

منبع: نرم‌های استاندارد گروه‌های سنی ۱۹۸۹

توپی مانند تنیس روی میز، بسکتبال، فوتبال، بدمینتون و ووشو می‌باشد. درحالی که معلمین و مربیان ممکن است بعضی از این ورزش‌ها را آموزش دهند، دانش‌آموزان امکان انتخاب برای برنامه‌ی درسی، زمان‌بندی و رشته‌ی ورزشی خود را ندارند. مدارس برای آموزش ورزش‌های دیگر محدودیت داشته و نوع ورزش‌ها توسط کمیسیون ورزش برای مدارس تعیین شده است. اگرچه این برنامه ممکن است در همه‌جا دقیقاً اجرا نشود و از جایی به جای دیگر متفاوت باشد اما یک برنامه‌ی هفتگی دقیق و رایج تربیت‌بدنی در یک مدرسه‌ی متوسط باید شامل موارد زیر باشد:

۱. هر روزه تمرینات گروهی در آغاز کارمدرسه برای کل مدرسه و در فضای باز (ورزش صبحگاهی) که باید توسط معلم یا مسئول تربیت‌بدنی مدرسه اجرا شود. دانش‌آموزان باید در صف‌های خود مستقر شوند و یا در داخل پیست دوومیدانی قرار گیرند. هر دانش‌آموز در فضای محدود خود یک‌سری از حرکات تایی، کششی، استپ و پرشی را، همراه با موزیک مخصوص و به مدت ۲۰ دقیقه انجام می‌دهد.

در چین، برخلاف کشورهای اروپایی، دانش‌آموزان رشته‌های ورزشی خود را انتخاب نمی‌کنند بلکه آن‌ها از برنامه‌های ویژه و عمومی از پیش تعیین شده براساس قوانین رسمی کشور پیروی می‌کنند این قوانین در هر استان براساس شرایط و امکانات موجود تغییراتی کرده و به مسئولین مدارس و کارمندان تربیت‌بدنی ابلاغ می‌گردد. معلمان و مربیان تربیت‌بدنی موظفاند این برنامه‌ها را به کار گیرند و دانش‌آموزان باید در آن‌ها شرکت کنند. تربیت‌بدنی در چین شامل ۴ بخش سلامتی، آمادگی جسمانی، آمادگی مهارت‌های پایه‌ی ورزشی و آگاهی از قوانین تکنیک‌های ورزشی و مهارت‌ها می‌باشد.

آموزشگاه‌های آکادمیک یا مدارس کلید (دبیرستان‌ها) مجهز به استخرهای شنای استاندارد با ۸ خط شنا و ۵۰ متر طول، پیست استاندارد دو و میدانی ۴۰۰ متر و یک زمین فوتبال در وسط آن، زمین والیبال در فضای باز و تجهیزات آمادگی جسمانی هستند. مدارس معمولی فقط تجهیزات ورزش‌های عمومی، والیبال و بسکتبال در فضای آزاد را دارند. در مدارس که امکانات خوبی دارند، برنامه‌ی تربیت‌بدنی شامل ورزش‌های المپیکی مانند: شنا، دو و میدانی، ژیمناستیک و ورزش‌های

در نظام آموزشی چین درس تربیت بدنی در کلیه سطوح آموزشی، از ابتدایی تا دانشگاه، اجباری است

۲. برنامه‌ی تمرینات چشمی، ۳ تا ۵ بار در هفته، همراه با موزیک در کلاس درس و با نظارت معلم کلاس در حدود ۱۰ دقیقه انجام می‌شود. هدف از این تمرینات کاهش فشار (استرس) چشم به وسیله‌ی ماساژ دادن چشم و بافت‌های اطراف آن با نوک انگشتان مطابق با یک دستورالعمل منظم و ویژه می‌باشد؛ به این ترتیب که دانش‌آموزان در حالی که آرنج‌هایشان را روی میز قرار داده‌اند چشم‌هایشان را می‌بندند و اطراف چشم‌هایشان را با ملایمت ماساژ می‌دهند.

۳. مدارس از ساعت ۷/۴۵ صبح کار خود را آغاز می‌کنند. در ابتدا ۱۵ دقیقه وقت مطالعه برای دانش‌آموزان در نظر گرفته شده و سپس ۴ کلاس درس در صبح برگزار می‌شود که با دو وقت ۲۰ دقیقه‌ای از هم جدا شده و از این زمان‌ها برای تمرین ورزشی استفاده می‌گردد. بین کلاس‌های صبح و ۳ کلاس بعدازظهر یک وقت ناهار نیم‌ساعته و یک استراحت ۲۰ دقیقه‌ای که از آن برای ماساژ چشم استفاده می‌شود، گنجانده شده است.

۴. دانش‌آموزان در سال اول دوره‌ی متوسطه هر هفته ۴ جلسه‌ی ۵۰ دقیقه‌ای درس تربیت بدنی دارند و در ۵ سال بعدی دوره‌ی متوسطه ۳ جلسه‌ی ۵۰ دقیقه‌ای درس تربیت بدنی در هفته دارند.

۵. اگر دانش‌آموزان بخواهند یک ورزش را در سطوح بالاتر و خارج از ساعت مدرسه تمرین کنند باید در باشگاه ثبت‌نام نمایند این باشگاه‌ها که

۲۵۰۰ دانش‌آموز ۱۲ تا ۱۶ معلم تربیت‌بدنی وجود دارد. در پایان دوره‌ی متوسطه دانش‌آموزان با تلاش و کاربرد منطقی کاربرد امکانات آموزشی باید به حداقل استاندارد در آزمون‌های رایج رسیده باشند. استفاده از این آزمون‌ها در سطح ملی موجب رسیدن همه‌ی افراد به حداقل استاندارد و توسعه‌ی سلامتی و افزایش مهارت بدنی افراد می‌گردد. اگرچه ریاضیات مهم‌ترین درس بین دانش‌آموزان چینی محسوب می‌شود اما به‌دلیل توجه بیش از حد مسئولین به تربیت‌بدنی و وضع قوانین ویژه، این درس اهمیت بسیاری برای دانش‌آموزان دارد. طبق قوانین یک دانش‌آموز چینی باید:

۱. به ایدئولوژی رسمی، کشور و تربیت‌بدنی عشق بورزد و سطوح توانایی‌های ورزشی خود را برای کسب افتخار برای کلاس و مدرسه بالا ببرد.
۲. از قوانین مدرسه اطاعت کند و کلاس‌های خود را جدی بگیرد.

تحت نظارت دقیق قرار دارد تفریحی نیست و برنامه‌های آن‌ها برای بیش از ۳ ساعت در هفته طرح‌ریزی شده است و دانش‌آموز موظف است به‌طور جدی در تمرینات شرکت کند.

۶. دانش‌آموزان بیمار یا آسیب‌دیده باید فرم مخصوصی را تکمیل کنند و از کمیسیون ورزش درخواست معافیت بنمایند. معلمان تربیت‌بدنی ملزم به دنبال کردن اهداف تربیت‌بدنی در چارچوب زیر هستند:

۱. رشد و توسعه‌ی سطوح تربیت‌بدنی برای همه
  ۲. ایجاد فرصت‌هایی برای ارتقای عملکرد در دانش‌آموزان مستعد
  ۳. آموزش رفتار جوانمردانه، کار تیمی، سخت‌کوشی و همکاری
  ۴. آموزش و تعلیم معلمان تربیت‌بدنی آینده.
- بازرس‌های دولتی هر سال از مدارس بازدید می‌کنند و پیشرفت دانش‌آموزان را در آزمون‌های استاندارد مورد ارزیابی قرار می‌دهند. در دبیرستان‌های چین به‌طور معمول به ازای هر

۳. در جهت رسیدن به اهداف خود و برای به دست آوردن بالاترین رکوردها سخت تلاش کند و تربیت بدنی را جدی بگیرد.

۴. به معلمان و هم تیمی های خود احترام بگذارد، برای ارتباطات تیمی ارزش قائل شده و روحیه کار تیمی را در خود پرورش دهد. لباس های مناسب بپوشد و موهای خود را به صورت های عجیب آرایش نکند. از پر خاشگری و ستیز بپرهیزد، از کلمات زشت و رکیک استفاده نکند و شخصیت خود را رشد دهد.

۵. ورزش و مسابقه را جدی بگیرد و به قوانین ورزشی، داوران و رقیبان خود احترام بگذارد.

۶. در رعایت بهداشت و حفظ و توسعه ای سلامتی و همچنین نگهداری از تجهیزات ورزشی و وسایل عمومی سخت کوش بوده و تلاش نماید.

البته این قوانین، ناشی از فرهنگ چینی است که خود از کنفوسیوس سیستم نشأت گرفته و تأثیر مهمی در توسعه ورزش کشور به جا گذاشته است. اما آن چه که به نظر می رسد اهمیت ندادن به مفهوم «خود» یا فرد است. در این قوانین طبقه بندی ضمنی وجود دارد که ارتباط افراد را به عنوان بخشی از یک سیستم در نظر گرفته و به مفهوم فرد توجه کمتری مبذول داشته است.

ورزش قه‌ولی در مدارس چین

توجه به جمعیت چین و محدودیت نیروی متخصص روش کارآمدی بوده است. دانش آموزانی که تمایل به ادامه تمرینات داشته باشند با زمینه یابی معلمان خود می توانند در کلوپ های ویژه ی مدرسه که در بعد از برنامه ی مدرسه و یا تعطیلات برگزار می شود شرکت کنند. این کلوپ ها ۶ روز در هفته در جلسات یک ساعته فعالیت دارند و خانواده ها باید هزینه ی آن را بپردازند که البته این هزینه از ارزان ترین کلوپ ها نیز کم تر است.

مدارس ویژه ی ورزش

در حدود ۱۰۰ مدرسه ی دارای برد تخصصی ورزش و تربیت بدنی در چین وجود دارد. در این مدارس دانش آموزان به طور تمام وقت تحت تمرین و آموزش قرار دارند. طبیعی است که وضعیت علمی و درسی آن ها در درجه ی دوم اهمیت قرار دارد. شرط لازم برای ادامه ی تحصیل در این مدارس کسب موفقیت در مسابقات رسمی کشور و استان می باشد. زمانی که فرد در این مسابقات موفق نشود و پیشرفت محدود و کندی داشته باشد به مدارس معمولی برگردانده می شود. و این برای

در سال های بعد از انقلاب کمونیستی در چین، ورزش این کشور با الگوبرداری از سیستم ورزشی اتحاد جماهیر شوروی پیشرفت کرد و هر چند که چین عضو فعالی در کمیته ی ملی المپیک (IOC) نبود اما تنیس بازهای چینی در رده های بالای جداول بین المللی قرار داشتند. در دهه ی اول انقلاب برنامه ریزی مدارس ورزشی شامل انتخاب ورزشکاران مستعد، آموزش و آماده ساختن آن ها برای شرکت در رقابت ها بدون برنامه ریزی های درازمدت و پیچیده بود. بعد از دوره ی مسابقات، ورزشکاران برجسته و موفق جذب صنعت، دانشگاه، دانشکده ها و یا مدیریت ورزشی می شدند و ورزشکاران ناموفق به وضعیت قبلی خود بازمی گشتند. در دهه ی ۱۹۶۰ که ورزش حرفه ای با تظاهر به آماتور بودن در اروپا رونق گرفت، تحولی در نظام آموزشی و مدارس ورزش در چین به وقوع پیوست. از آن پس تا امروز، دانش آموزان مستعد در مدارس عادی شناسایی می شدند و در کلاس های تخصصی آموزش می بینند؛ مدارس هم اجازه دارند نیروی متخصص برای این امر جذب نمایند. برای این دسته از دانش آموزان پرونده ی ورزشی تهیه می شود که علاوه بر مشخصات خانوادگی و مدرسه ای، شامل شرح حال ورزشی، اندازه گیری های اندام شناسی و ریخت شناسی و نتایج و جزئیات به دست آمده در رقابت های ورزشی هم می گردد. این روش با

نظام شده و خطر از دست دادن آینده‌ی کاری و زندگی روزمره را بعد از طسی دوران قهرمانی کاهش می‌دهد. این مؤسسه به ورزشکاران اطمینان می‌دهد که از دوره‌ی ورزشی آن‌ها را استخدام خواهد کرد. در سال ۱۹۹۳ در هفتمین بازی‌های ملی در چین، این آموزشکده ۴۰۰ ورزشکار داشت که جلوه‌ی بی‌نظیری از ورزش حرفه‌ای بودند. اکنون همان ورزشکاران جوان و قهرمانان مسئولیت تصدی این آموزشکده را به‌عهده دارند. در ۱۰ استان دیگر چین نیز چنین آموزشکده‌هایی وجود دارد، اما در دیگر استان‌ها تنها مدارس معمولی سطوح آموزشی خود را توسعه می‌دهند.

آموزش معلمان و مربیان تربیت‌بدنی

سومین مرحله‌ی آموزش در چین آموزش دانشگاهی است. ورزش و تربیت‌بدنی در سطح درجه‌ی لیسانس در دانشگاه‌ها و مؤسسات استانی تربیت‌بدنی تحت نظارت مؤسسه‌ی ملی تربیت‌بدنی اجرا می‌گردد. دوره‌ی لیسانس برای تربیت‌بدنی اولین بار در سال ۱۹۸۱ ایجاد شد. در چین ۶۰ مؤسسه‌ی ورزشی و بیش از ۲۱۷ دپارتمان ورزش در دانشگاه‌ها و آموزشکده‌ها به آموزش معلمان و مربیان برای مدارس ابتدایی، متوسطه و سطوح قهرمانی در رده‌های مختلف اشتغال دارند.

نتیجه‌گویی

اولین هدف برنامه‌های تربیت‌بدنی در چین فراهم کردن امکان یک ساعت فعالیت بدنی روزانه برای همه‌ی دانش‌آموزان است. تحقق این هدف نشانگر مدیریت ورزشی عالی و برجسته و وابسته به دولت است. مدیریت ورزشی در کشور چین، برای ترقی و پیشرفت در بالاترین سطوح ورزشی با شبکه‌های استانی همکاری می‌کند که برنامه‌ی ورزش در مدارس معمولی از ابزار این مدیریت هستند. آخرین برنامه‌ی توسعه‌ی سلامتی در چین در سال ۱۹۹۵ شرکت همه‌ی افراد جامعه در فعالیت‌های ورزشی را تصویب کرد و این حاصل کارکرد نظام آموزشی مدارس است که رشد تربیت‌بدنی را تضمین کرده است به‌طوری که همه‌ی افراد جامعه تربیت‌بدنی را شناخته و به آن عمل می‌کنند.

پرنوشت

* دبیران تربیت‌بدنی منطقه ۴ تهران

1. Robin Jones
2. Key School
3. Sichuan in Chengdu

منبع

Robin Jones. Sport and PE in school & university in China, chapter 5:91-214

بسیاری از دانش‌آموزان اجتناب‌ناپذیر است.

در اواخر دهه‌ی ۱۹۷۰ و اوایل دهه‌ی ۱۹۸۰ آموزشکده‌ی مهارت‌های ورزشی سی‌چوان در چنگدو تشکیل و اصلاحات مدیریتی و برنامه‌ریزی در آن آغاز شد. این آموزشکده علاوه بر آموزش مهارت‌های ورزشی و ورزش قهرمانی به سبک مدارس حرفه‌ای، دانش‌آموزان را برای فعالیت‌های زندگی بعد از دوره‌ی مسابقات نیز آموزش می‌دهد.

البته این دانش‌آموزان برای مشاغل مربوط به ورزش آماده می‌شوند که این خود باعث صداقت و وفاداری آن‌ها نسبت به